

нѣщо невиждано досега. Янъ тръгна съ трима другари за езерото. Ловците скоро попаднаха на еленови стжпки; шестъ отъ тѣхъ бѣха различни по голѣмина, седмата много голѣма и несъмнено принадлежеше на знаменития „еленъ отъ пѣсьчливите хълмове“.

Съ жадни, пламтещи очи се впуснаха ловците по стжпките!

Приближаваше ноќь. Тѣ настигнаха стадото. Въпрѣки настояването на Яна, другарите му не искаха да оставятъ шейните. Скоро по върховете на снѣжния хълмъ намѣриха прѣсни стжпки. Очевидно елените сѫ стояли тукъ, обърнати съ очи къмъ ловците, а после сѫ се разбѣгали по разни страни

Като си починаха презъ ноќьта, сутринъта продължиха пѫтя си. Янъ и другаря му Дуфъ скоро попаднаха въ диритѣ на два елена. Нѣмаше съмнение, че единиятъ отъ тѣхъ е великана-водачъ.

Настигнаха животните въ една гориста мѣстностъ, но следъ мигъ елените изчезнаха. Янъ поръчка на Дуфа да преследва кошутата, а той тръгна по посока, където се бѣ скрилъ еленътъ-исполинъ. Изведенажъ въ далечината чу изстрѣлъ, следъ това другъ.

Янъ се завърна и узна, че двата изстрѣла е далъ другаря му Дуфъ срещу кошутата. И двамата тръгнаха по диритѣ ѝ. На половинъ км. забелязаха кръвъ; но после пакъ нищо не се виждаше, а диритѣ като че ли ставаха все по-голѣми и по-ясни. Изви се буря, снѣгътъ засипваше очите имъ. На мръкване видѣха дветѣ животни, като се катерѣха заедно по снѣжния склонъ на хълма. Кошутата вървѣше бавно, съ отпусната глава. Нейниятъ другаръ тревожно вървѣше напредъ, като че ли не разби-